

Arrest

nr. 342 685 van 10 maart 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 6 maart 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 4 maart 2026 tot herbevestiging van de beslissing tot terugdrijving en ondergeschikt van de beslissing tot terugdrijving van 16 februari 2026.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Aan verzoeker werd op 4 maart 2026 meegedeeld dat de terugdrijvingspoging wordt behouden. Dit is de bestreden beslissing.

“Geachte,

Ik heb uw schrijven goed ontvangen.

De beslissing tot terugdrijving genomen op 16.02.2026 ten aanzien van betrokkene is uitvoerbaar.

De terugdrijvingspoging op 05.03.2026 naar Nador blijft behouden.

Ondergeschikt wenst verzoeker de beslissing tot terugdrijving van 16 februari 2026 aan te vechten.

2. Ontvankelijkheid

In zoverre verzoeker te kennen geeft dat hij ondergeschikt de beslissing tot terugdrijving van 16 februari 2026 wenst aan te vechten, wijst de Raad er op dat verzoeker ten aanzien van deze beslissing reeds zijn beroepsmogelijkheden heeft uitgeput. De Raad heeft op 26 februari 2026 bij arrest nr. 341 993 uitspraak gedaan en het beroep verworpen. Deze beslissing is dus definitief aanwezig in het rechtsverkeer.

Wat betreft de e-mail van 4 maart 2026 is de Raad van oordeel dat dit geen aanvechtbare beslissing is. Het betreft een e-mailbericht waarbij louter wordt verwezen naar een eerder ingenomen standpunt en waarbij wordt toegelicht dat de terugdrijvingspoging behouden blijft. Een dergelijke mededeling kan niet worden aanzien als een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of om te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bepaalde rechtstoestand, dan wel zodanige wijzigingen te beletten (*cf.* J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 8 - 9).

Op zich betwist verzoeker niet dat deze mededeling niet aanvechtbaar is voor zover het louter verwijst naar een eerdere beslissing tot terugdrijving. Verzoeker benadrukt wel dat de situatie hier geheel anders is daar hij een nieuw medisch stuk heeft aangebracht dat in het kader van een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM onderzocht dient te worden.

In zoverre verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert omdat er geen rekening werd gehouden met zijn medische situatie, kan hij niet gevolgd worden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker het medisch attest van 2 maart 2026 dat hij voegt bij zijn verzoekschrift aan verweerder heeft overgemaakt op 4 maart 2026. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 4 maart 2026 door de centrumarts werd onderzocht en "*fit to fly*" werd bevonden. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat er geen rekening werd gehouden met zijn medische toestand. Er is geen reden om te twifelen aan de bekwaamheid van de centrum arts.

Een schending van artikel 3 van het EVRM kan op het eerste gezicht niet worden aangenomen.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. CAMU